

Vi har hørt om nogle ideer fra ministeren om en pensionsreform og revidering af bistanndsloven. Men hvad sker der? Og hvad bliver konsekvenserne? Det var noget af det, jeg havde håbet på at høre i dag, og jeg havde håbet på, at det var noget af det, vi skulle diskutere under denne forespørgselsdebat.

Hvis vi ser på det, der er gjort indtil nu, må vi sande, at det ikke er nok, at Folketinget diskuterer og vedtager regler, hvis ikke amterne og kommunerne lever op til deres forpligtelser. Hvis kommunerne og amterne skal leve op til deres forpligtelser efter de regler, der bliver vedtaget her i Folketinget, kræver det en stærk socialminister, som kan holde kommunerne i ørerne.

Regeringens manglende udspil kan naturligvis skyldes forespørgerens oplæg, for den tale eller mangel på samme, som vi hørte fra hr. Bruno Jerup i dag, var jo ikke ligefrem befordrende for en saglig debat om emnet. Hr. Bruno Jerups indlæg var så virkelighedsfjernt og så usagligt, specielt den helt usaglige skylden os synspunkter i skoene, som er direkte forkerte. Det fremmer ikke debatten og muligheden for, at Folketinget sammen forbedrer vores samfund.

Hvad ønsker Enhedslisten med denne forespørgselsdebat? Det har jeg spurgt mig selv om flere gange under dagens debat. Indtil nu har det kun været en række usaglige og forkerte politiske markeringer fra hr. Bruno Jerup. Hvis Enhedslistens mål var én stor gang ævlebævlende uden reelt indhold, uden at der er kommet noget konkret på bordet, har hr. Bruno Jerup nået det.

Jeg havde håbet på, at vi ret hurtigt kunne blive enige om, at vi skal have et velfærdssamfund, at vi alle sammen skal kunne være her på rimelige betingelser, og at der skal være et tilstrækkeligt system til at samle de svage i vores samfund op. Men den tone, som hr. Bruno Jerup holder i sine korte bemærkninger, går jo ikke ligefrem ud på at opnå enighed i Folketinget, men på så vidt muligt at splitte partierne ad, og det synes jeg er synd. Hvorfor ikke blive enige om det, vi er enige om? Så kan vi begynde at diskutere dér, hvor vi er uenige, men gøre det på en saglig måde.

Hr. Bruno Jerups verdensfjerne angreb på erhvervslivet er i virkeligheden totalt ødelæggende for hele vores velfærdssamfund. Hvis ikke vi havde produktionen i den private sektor, hvem skulle så finansiere hele den samfundska-

ge, som vi alle sammen skal leve af? Hvis ikke vi havde en række erhvervsfolk, som var villige til at ofre al deres tid og energi i deres virksomhed, hvor skulle pengene til samfundet så komme fra? Vi kan selvsagt ikke skabe en samfundska-ge, hvis alle borgere enten er ansat i den offentlige sektor eller er på overførselsindkomst. Hvem skal så brødføde os?

Produktionen i den private sektor er forudsætningen, og indtil Enhedslisten indser det, er det fuldstændig formålsløst at diskutere velfærd med Enhedslisten, for så er det en illusion.

Alle kan fra tid til anden få brug for hjælp fra det offentlige. Det kan være økonomisk hjælp, det kan være hjælpemidler af den ene eller den anden art, det kan være rådgivning om, hvordan man kommer videre, og det er vigtigt, at det offentlige har et sikkerhedsnet til opsamling.

Opgaven må først og fremmest være at forebygge, at nogen overhovedet får brug for hjælp, og når der gives hjælp, at hjælpen så gives med et bestemt formål og hurtigt, sådan at man hurtigst muligt og bedst muligt bliver selvforsørgende igen.

Så er der selvfølgelig de kronisk syge, de handicappede, som man ikke umiddelbart kan hjælpe tilbage til igen at være 100 pct. selvforsørgende. Det er klart, at de skal have hjælp både økonomisk, materielt, til indretning af arbejdspladser og lign., så de kan leve et liv så tæt på det normale som overhovedet muligt.

Tryghed er for Fremskridtspartiet nøgleordet i hjælpen, ikke mindst når vi taler om ældre, der har brug for f.eks. hjemmehjælp. Tryghed må være nøgleordet, når vi diskuterer velfærd.

Men lad mig så også sige, at der jo er en væsentlig forskel på velfærdssamfund og velfærdsstat. Det er der mange, der misforstår, og mange, der nægter at erkende.

I SF's forslag om motiveret dagsorden, står der: »... og den borgerlige hetz mod velfærds-samfundet...«. Det er endda gentaget to gange, så ingen skal være i tvivl om, hvad det er, SF mener. Der er ingen i dette land, der hetzer mod velfærdssamfundet, men det, vi sætter spørgsmålstegn ved, er, om det er staten, der i alle enkeltheder skal definere, hvordan velfærd er, eller om det skal være op til den enkelte, om der skal gives den enkelte mulighed for selv at tilrettelægge sin velfærd, sin fremtid, sit liv.

Derfor er det en faktisk forkert motiveret dagsorden, der er foreslået af SF, og alene af den grund kan vi ikke stemme for den. Yderligere kan man spørge: Hvordan havde SF nogen sin-